PERKÁTAI ÉRTÉKTÁR

42. Állomás

Kulturális Egyesület

Temető és Temetőkápolna

PERKÁTAI ÉRTÉKTÁR

42 Állomás Kulturális Egyesület

Temetőkápolna oltárkép

Xavéri Szent Ferenc, India apostola.

Temető és temetőkápolna

Temető és temetőkápolna

A füzet szerkesztésében és kiadásában
közreműködött:

42. Állomás! Kulturális Egyesület
Rajcsányi László
Somogyi Balázs polgármester
Bogó Anikó
Szabó Lajos Ferenc
Perkáta Nagyközség Önkormányzata
Perkátai Általános Művelődési Központ

Kiadó:

Bogárd és Vidéke Lapkiadó és Nyomda
Sárbogárd

2018

Tartalomjegyzék:

Tisztelt Olvasó	3. oldal
A temető	5. oldal
Perkáta ősi temetői	7. oldal
Temető és temetőkápolna	8. oldal
Jegyzetek	25. oldal

Tisztelt Olvasó!

Perkáta több ezer éve lakott település, amelyet az elmúlt harminc év régészeti kutatási tártak fel és a mindenkori ember életének központi eleme volt a szeretteitől való elbúcsúzás helyszíne, a temető, amelyeket témájául választott a Perkátai értéktár harmadik kötete.

Perkáta jelenleg egy temetővel rendelkezik, amely az elmúlt közel másfélszáz év perkátai embereinek ad nyughelyet, megemlékezve a két világháború hőseiről, a spanyolnátha áldozatairól és az elmúlt 70 év békés korszakában elhunytakról. A temetőhöz szinte fizikailag tartozik a zsidó temető néhány síremléke. A családi emlékezet csak néhány generációra tud visszaemlékezni, de az említett történeti kutatások két jelentős temetőt tártak fel a két Óperkátán, két középkori magyar településen. Az 1980-as évek szőlőhegyi ásatásai az akkori hantosi kun kapitánysághoz tartozó középkori települést tártak fel jelentős temetővel, míg 2010 körül a mai 62-es számú főút alatt egy nagyon jelentős ötezer sírral rendelkező települést templommal találtak meg. Erről a különleges perkátai lelőhelyről a Magyar Képzőművészeti Egyetem hallgatói Arcrekonstrukciók címmel egy rendkívüli kiállítást hozott létre a tudomány és a művészi szabadság határán rajztanulmányokban bemutatva a XIII-XIV. századi perkátai emberek arcát a leletek alapján.

Településünk a mostani temetőn kívül kevés sírhellyel rendelkezik. A templomban található a települést közel százhetven éven át birtokló Győry család kriptája, illetve szintén a templomban található az első világháborús hősök emléktáblája is. A templom mellett pedig négy a második világháború legvégén elesett magyar honvéd sírja található, akiket az akkori plébános

P. Horváth Ferenc a templom tövében temetett el, és sírjuk az elmúlt években került megújításra. Perkáta fő terén, a Szabadság téren került felállításra az Országzászló, szintén a nagy háború hőseire emlékezve.

A temetőben közel húsz évvel ezelőtt pedig a második világháború perkátai áldozatainak emlékműve került felállításra. Perkáta természetesen megemlékezett a világháború szovjet áldozatairól is, amely a temető bejáratánál került kialakításra és az orosz állam két évvel ezelőtt azt felújította. A temetőben a modern kori ravatalozó mellett a XIX. században emelt Galgóczy-kápolnában a mai napig ravataloznak és miséznek, illetve a kápolna kriptájában perkátai papok, plébánosok nyugszanak, köztük a 2013-ban elhunyt perkátai származású Bálizs Péter plébános, akinek nagyon sok történeti emlék megmentését köszönhetjük. A kápolna mögött található Perkátán közel 70 évig fennálló vincés rendi zárda perkátai nővéreinek sírja. A temető bejárata egyben a Perkátai Életút vége, amelyen Sztanó Anna nyugalmazott tanító, Perkáta díszpolgára által felajánlott és Pavlicsek fivérek által 2008-ban elkészített Életút-kapu fogadja az emlékezőket.

Somogyi Balázs polgármester

A temető

A temető (régies kifejezés szerint cinterem), az a hely, ahol egy településcsoport, vagy emberi közösség a halottait vagy azok hamvait örök nyugalomra helyezi.

Az Árpád-korban még sok falunak nem volt temploma. Az ilyen falvak halottait valószínűleg a templomos falvak temetőjében kellett eltemetni. A templom melletti temetőt nevezték cinteremnek. Előkelőbbek és gazdagabbak a templomban is temetkezhettek. A 16 – 17. században megkezdődött a temetők kitelepítése a templomok mellől. A kiköltözés országos vonatkozásban elhúzódó folyamat volt, hiszen még a 19-20. században napjainkig is előfordul sok helyen, hogy a templomok mellé temetkeznek. Az elhúzódó kitelepítési folyamatot a kötelező erejű, 1876.XIV. törvény zárta le. A temető általában a település egyik árvíz biztos kiemelkedő helyét foglalja el.

A temetőbeli virágkultusz a 18. század vége előtt jelentéktelen volt. Már a középkorban is gyümölcsfák álltak a sírok között és ez a hagyomány később is folytatódott. A temetőket árokkal, sövénnyel, esetleg kerítéssel vették körül. Kerítést leginkább a római katolikusok készítettek. Az árok egyrészt a csatangoló állatoktól védte a sírokat, másrészt ide temették a keresztelteleneket, kivégzetteket és öngyilkosokat. Ha egy településen egy temető volt, akkor azt osztották több részre vallások szerint. A meghaltak ilyen fajta elkülönítése sokszor az egyes vallások követőinek társadalmi helyzetében mutatkozó különbözőséget tükrözte.

Sok temetőben épült kápolna. Legtöbbször itt kapott helyet a kálvária is. A kápolna elnevezés, a latin capella szóból eredeztethető.

Istentiszteletre szolgáló templomszerű kisebb épület vagy épületrész. Ilyeneket eredetileg a vértanuk sírja fölé emeltek, később a plébániatemplomoktól messzebb fekvő községekben vagy tanyákon, főképp a temetőkben, utak mellett, bérceken vagy az előkelők palotáiban létesítettek.

A nagyobb templomokban is szoktak lenni kápolnák, általában a mellékhajókban. Egyes kápolnáknak speciális funkciójuk van, keresztelőkápolna, sírkápolna, emlékkápolna, temetőkápolna.

Kosztolányi Dezső

„Szeretem a temetőket. Egyszerűen és közönségesen szeretem a színeit, az ősz sárgáját, a haragoszöld tónusait, a csendjét….. kezemben egy becsukott könyvvel sétálok és csodálkozom, milyen csendesek egyszerre a lármás emberek, hogy hangzik ki beszédük a csendbe és az örökkévalóságba.”

Perkáta ősi temetői

Az európai keresztény temetkezési szokásoknak megfelelően a temetkezési helyek mindig az adott közösség temploma körül helyezkedtek el.

Az 1980-as években Hatházi Gábor régész vezetésével a Kőhalmi-dűlőben végzett ásatások alkalmával nemcsak templom, hanem Árpád-kori temető leletei is felszínre kerültek.

Úgyszintén a 2009-ben Kovács Loránd Olivér régész által a 62 számú főközlekedési út elkerülő szakaszának nyomvonalán végzett feltárás alkalmával, a feltárt Árpád-kori templom körül, gazdag temetkezési leletanyag került napvilágra.

Az Ozorai Pipónak 1417. június 27.-én kelt oklevelében szereplő (Kétpolkárton) Perkátán, a Boldogságos Szűz tiszteletére emelt templom körül – melynek helye nem tisztázott – is kellett, hogy temetkezési helyek legyenek.

Az viszont biztosan kijelenthető, hogy a törökök kiűzése után épült, Gyertyaszentelő Boldogasszonynak szentelt jezsuita templom körül temető volt egészen az 1769-es megszűnéséig.

42. Állomás! Kulturális Egyesület

Perkátai temető

Mária Terézia rendelete értelmében 1769-ben megszüntették a temetkezést, a katolikus templomot övező temetőben, és új temetőt jelöltek ki a Székesfehérvárra menő út mellett, a mai temető helyén, amely terület abban az időben valószínűleg a falu lakott övezetén kívül esett.

A magyarországi katolikus temetőkben, így itt a Dunántúlon is ebben az időben a fából készült sírjelek voltak a megszokottak.

Szegényebb családoknál a két darabból összekötött vagy csapolt kereszt-forma, módosabb családoknál az egy tömbből faragott kereszt-formák voltak a gyakoriak. Ritkábban fordultak elő a század közepétől a módosabb családoknál a kovácsoltvas keresztek, mint sírjelek.

A kovácsoltvas kereszt sírjelek a XVIII. század végén virágkorukat élték. A XIX. század közepétől az ipari fejlődés hatására a kovácsoltvas kereszteket a temetőkben fölváltották

az öntöttvas keresztek, és ez idő tájt kezdtek megjelenni a kőből faragott keresztek is. Természetesen módosabb családoknak ebben az időben már formájában megegyező gránitból faragott keresztekre is tellett.

A magyarországi temetőknél megszokottá vált temetői nagykereszt természetesen a perkátai temetőben is megtalálható volt.

Az 1923-ban állított „Somogyi” féle fakereszt a kápolna vonalában, a felszámolt régi temetőben volt. Az idők folyamán a fából készült temetői nagykeresztek az enyészeté lettek.

A keresztek elnevezése, többnyire az azokat állíttató családok nevéből ered.

A mai temetőben található kőből faragott nagykeresztek közül csak a temető hátsó bejáratával szemben levő 1925-ben állított „Simon kereszt”, és az 1933-ban állított, - a temető bejáratához legközelebb található – un. „Gecseg kereszt” az, amelyik a jelenlegi helyén, a temetőbe készült.

A kápolna előtt álló kő kereszt valószínű, hogy a felszámolt régi temető első részéből került áthelyezésre. Ez nagy valószínűséggel, egy uradalmi tiszt emlékkeresztje volt. A kápolna előtti alacsony kereszt a pentelei út mellől, a kilátó dombról, a Mészáros telekről került a temetőbe.

2017-ben a Polgári Összefogás Perkátáért Egyesület újraállította a 42. Állomás! Kulturális Egyesület, Horváth Árpád és Kohut János kőműves segítségével a kápolna mögé, a barbár módon lebontott un. „Csirói keresztet” a Perkátáról el-

származott Bálizs Péter atya emlékére, aki sokat tett a temetőkápolna felújításáért, és a kápolna kriptájába lett eltemetve.

A perkátai temetőben a sírhelyek nem a keresztény hagyományoknak megfelelően kelet - nyugati fekvésűek, hanem a közlekedési utak vonalát követve azzal merőlegesen sorba rendezettek

A régi temetkezési szokásoknak megfelelően az első temetőben is nagy valószínűséggel lehetett kápolna, ami feltehetően fából épült és az idők folyamán az is az enyészeté lett. A temető központi helyén 1883-ban átadott mai kápolna már kőből és téglából épült.

A régi temető, kápolna előtti parcellájának felszámolása után, a temető bejárata mellett, a háborúban elesett szovjet katonák temetőjét hozták létre, mely a szocializmus alatt hősi emlékművet kapott. A közelmúltban ez a temetői terület az Önkormányzat kezdeményezésére, az Orosz Föderáció Nagykövetségének megbízásából teljesen megújult, egy kulturált, rendezett katonatemetővé vált.

A felszámolt temetői területre a háború utáni időktől egészen az új Önkormányzat által megalkotott temetkezési rendelet életbelépéséig az 1831-es pestisjárványra hivatkozva nem engedtek temetkezni.

Az 1970-es évek elején megépült a hűtőkamrával ellátott ravatalozó, megszűnt a kápolnából történő temetés.

1988-ban megnyitották a régi temető melletti új temetői parcellát, mely 25 évi temetkezés után pár éve betelt és az Önkormányzat egy régi parcella felszámolásával ismét új temetkezési helyet hozott létre.

A temetőn belüli főútvonal mellé készült 1993-ban, a II. világháborús perkátai hősi halottak gránitból készült emlékműve, mely Palotás József szobrászművész alkotása

2008, október 31-én Sztanó Anna nyugalmazott tanítónő adományaként elkészült a temetői „Életút – Kapu” melyre Spányi Antal megyéspüspök adta áldását. A kaput, Pavlicsek Nándor tervei alapján, a Pavlicsek fivérek és a Faipari Vállalkozás kollektívája készítette.

2007 óta, amióta az Önkormányzat a temető teljes területét gondozásba vette, a régi elhagyatott, fákkal, bokrokkal, gazzal benőtt sírhelyek is kitakarításra kerültek, egyre többet újra látogatnak és egyre több, a mai szemnek már szokatlan, de értékes sírok, síremlékek kerültek napvilágra.

A felszámolt régi temető szomszédságában, a Temető utca végén, kb 600 m2-en helyezkedik el a zsidó temető. Ebbe a temetőbe utoljára az 1920-as években történt temetés, a sírokat már senki nem gondozza, az Önkormányzat végzi a síremlékek közt a terület karbantartását.

Temetőkápolna

A korabeli iratok nem térnek ki az építkezés megkezdésének pontos időpontjára csak az 1883. szeptember 19-i szentelésre, amit Pauer János megyés püspök végzett. A legutóbbi felújításkor a kápolna eredeti mestergerendájába bevésve az 1883 évszámot találták.

Az építtetése Galgóczy Ferenc egykori perkátai plébános nevéhez fűződik. Galgóczy Ferenc, a kápolna építtetője 1815. június 15-én született Székesfehérváron. Perkátán volt káplán 1842 – 1850-ig. Mészáros Gáspár halála után a hitközség plébánosa lett. Tevékenységének elismerése kifejeződött abban is, hogy az adonyi kerület esperesévé és címzetes kanonokká nevezték ki. Kiváló gazdának bizonyult, a javadalmi földeken példaértékű gazdálkodást valósított meg. Magánvagyonát is gyarapította, örökségéből Szolgaegyházán középbirtokot vásárolt. Ezzel adományainak és alapítványának alapját teremtette meg, melyből a kápolnát is építtette 10.000.- forintért.

A neobarokk stílusban, kívül – belül gazdag díszítésekkel épült kápolna fenntartására, 1000.- forint alapítványt hozott létre, amelynek kamataiból időközönként apróbb javításokat, tatarozásokat végeztek rajta 1898-ban, 1902-ben,1905-ben és1910-ben.

Az I. világháború befejezése után az alapítvány pénzének elértéktelenedése, valamint a Római Katolikus Egyház és az Elöljáróság közti tulajdonosi viszály miatt a kápolna elhagyatottá vált.

1927-ben Kéri Ferenc 25 éves plébánosi működésének emlékére, mintegy jutalmául, az Elöljáróság az elhagyott szép temetőkápolnát rendbe hozatta, tataroztatta.

Ezt követő években betörési szándékkal is kárt tettek a kápolna ablakaiban, ajtóján. Az így leromlott állapotba került kápolnán a nagyobb viharok is jelentősebb károkat okoztak kívül-belül egyaránt. 1941-ben 1000.- pengőért elvégezték a javításokat. Sajnos a tatarozás késő őszre tolódott,

a vakolat nem tudott kiszáradni, így tavaszra lefagyott.

1944-ben a volt perkátai lelkipásztorokat, akiknek sírjait még a kápolna körüli térségen megtalálták, exhumálták és a kápolna kriptájába temették el. Itt nyugszik Radnics Pál plébános, Méres János plébános, Mészáros Gáspár plébános, Galgóczy Ferenc plébános, Zakariás Gergely káplán. 2013-ban a kriptába temették a Perkátáról elszármazott Bálizs Péter atyát is.

1960-tól bevezették a ravatalozást a temetőkápolnában, ezáltal megszűnt a háztól való temetkezés.

1961-ben egy teljes kőrű restaurálás, felújítás kezdődött A temetőkápolna tetőzetjavítását Sipos Sándor perkátai bádogosmester végezte. Szükség volt az elkorhadt faszerkezetek cseréjére is. A tetőszerkezet új horganyzott bádoglemezt kapott, a kupolán javítások történtek és javítás után hamuszínűre festették. Ezek a munkák két évig elhúzódtak.

1963-ban történt a temetőkápolnának Kuthy István Egyházművészeti Elnök javaslata szerint a stiláris belső festése és az oltár olajfestése Balogh Gyula székesfehérvári festő művészi ízléses kivitelezésében. Ugyancsak ebben az évben fejeződött be a temetőkápolna külső, nemes vakolattal történő restaurálása, Vörösmarty László kápolnásnyéki építőmester kivitelezésében

A külsőleg – belsőleg egyaránt megújult temetőkápolnát 1963, szeptember 8-án, a búcsú vasárnapján Schvoy Lajos székesfehérvári megyéspüspök áldotta meg.

A következő években a felújított kápolna nem csak ravatalozási lehetőséget nyújtott, hanem istentiszteleti célt is szolgált. Rendszeresen itt tartották a halottak napi szentmiséket.

A szocializmus idején maroknyira apadó egyházközség tagjainak csak arra tellett az erejéből, hogy a kápolnán a legszükségesebb belső meszelési és a külső foltozási vagy rongálási nyomokat javítgassa. A tanácsi rendszerben a helyi vezetés részéről még jutott némi segítség az épület állapotának szinten tartására, de amikor az 1970-es évek elején megépült az új ravatalozó és a búcsúztatók már nem a kápolna előtti térről történtek, a kor jeles képviselői már nem érezték fontosnak a kápolna állagmegóvásának támogatását.

Temetőkápolna felújítása

A használaton kívüli kápolna állapota egyre romlott és az ezeréves évfordulóra már katasztrofális állapotba került. A felújítás gondolata egyházi és polgári körökben 2000-ben vetődött föl először, amikor a kereszténység ezer éves évfordulóját ünnepelve, a fél ország Milleniumi lázban élt, amikor számítani lehetett arra, hogy egy ilyen értékteremtő gondolat az egyházi és polgári vezetők részéről is méltó támogatást kap, amikor a „Széchenyi Terv” féltve dédelgetett álmaink reménysugarát jelentette. A Millenium lázában az érintettek meghozták döntésüket, „most vagy soha”.

2002-ben elindult a tervezés, az árajánlatok bekérése, melyek alapján az egyházközség a Püspökség jóváhagyásával egy helyi kisvállalkozás, a Thermo-Per-Coop Kft. árajánlatát fogadta el

és bízta meg Rajcsányi Lászlót, a cég ügyvezetőjét a felújítási munkák koordinálásával és a kivitelezés műszaki irányításával.

Közben az egyházközség részéről elindult az adományok gyűjtése a lakosság körében. Pámer Ottó atya támogatókat keresett a Püspökségen, az Önkormányzatnál és a civil szervezeteknél. 2004-re körvonalazódott, hogy a Püspökségnél pályázatok útján elnyert támogatásokra, az adományozókra és a civil szervezetek segítségére lehet számítani. Az Önkormányzat akkori képviselőtestületének többsége elutasította az egyház kérelmét, nem érezve fontosnak e patinás építészeti remekmű megmentését az utókor számára.

Nehezen indult. A perkátai emberektől senki nem kért a közelmúltban ilyen nagyságrendű

felújításhoz segítséget. Az sem segítette az adományozási kedvet, hogy sokan reménytelennek látták a 2004-es árajánlatban szereplő, akkor még csak tetőfelújításra és külső tatarozásra beütemezett 9.5 milliós összeg előteremtését.

Hála a lakosság jó szándékának, a Püspökség bizalmának, az egyházközség és a kivitelező Thermo-Per-Coop Kft. kölcsönös bizalmon alapuló hozzáállásának, 2005-re olyan összeg állt rendelkezésre, amellyel el lehetett kezdeni a három ütemre tervezett felújítást.

Felújítás első üteme, 2005 – 2006.

A felújítási munkák a kupola és a torony beállványozásával, majd bontásával kezdődtek. Nagy kihívás volt a kupola állványzatának szakszerű elkészítése, de a cég szakemberei Jákli Tamás irányításával ezt a feladatot is, a felújítás során felmerült több szakmai kihívással együtt, nagyszerűen oldották meg.

A torony bontása közben derült ki, hogy a fa tartószerkezete teljesen elkorhadt, nem lehetett javítani, teljesen új szerkezetet kellett készíteni. A kupola tartószerkezete olyan állapotban volt, hogy még lehetett javítani, nem kellett mindent újra cserélni. A kupola teljes egészében új deszkaborítást kapott, és erre épült rá a német Rheinzink lemezből gyártott, rombusz idomokból készült lemezfedés. Ugyanebből a minőségi anyagból készültek a párkányok, szegélyek, kiszegések.

Közben a Thermo-Per-Coop Kft. bádogos műhelyében legyártásra került a torony új tartószerkezete, mely szintén Rheinzink lemezborítást kapott. Az új torony beemelése 2006 tavaszán történt meg és ezzel a kupola teljesen elkészült. Még a tél folyamán Rajcsányi László műhelyében megtörtént a két harang felújítása és elkészültek a harangtorony hiányzó gipsz díszítőelemei.

A következő lépés a harangtorony beállványozása volt. Utána elkezdődtek az egész évben tartó kőműves felújítási munkák. A harangtorony új gipsz díszítőelemeket kapott, mivel a régiekből csak töredékek maradtak meg. A harangtoronyra és a kupola lábazatára erős simított vakolat került, majd a Termotek kültéri dörzsölt vakolattal lett színezve. A harangtoronyra szintén Rheinzink lemezborítás került.

Felújítás második üteme, 2007.

Az már 2006 év végén is látszott, hogy a 2004-es árakon kalkulált költségek ezt a színvonalú felújítást nem fedezik, mégis az a döntés született, hogy a minőségből nem szabad engedni.

A Püspökség ez évi pozitív döntése biztatást adott a felújítóknak, hogy belevágjanak a kápolna belső terének előre nem tervezett felújításába.

Állványerdő került a kápolna belsejébe, megtörtént a belső vakolat teljes leverése majd visszaépítése, színezése. Felújításra és átfestésre

került az oltár, az oltárképet, mely India apostolát, Xavéri Szent Ferencet ábrázolja, egy perkátai lakos Obreja Irina restaurálta. Felújításra kerültek a belső díszek, padsorok. A régi homokba ágyazott kő lapok helyett új Bramac burkolatot kapott a padlózat. A szoborfülkékbe perkátai lakosok szobrokat adományoztak.

Aprólékos munkával kerültek felújításra a kápolna ablakai, mivel az új ablakok legyártására már nem jutott volna elég pénz. A bejárati ajtó viszont olyan állapotban volt, hogy már nem lehetett megmenteni, teljesen új ajtó került a helyébe a régi vasaltok felújításával. A kupolába függesztve új örökmécses került a kápolnába.

A hosszú szép ősz miatt még maradt idő és szerencsére pénz is, hogy elkészülhessen a bejárati oldal külső homlokzat vakolása és színezése a homlokzati kis tető lemezelésével és csatornázásával.

A perkátai lakosok és a Perkátára látogatók nagy örömére a halottak napi szentmisét

Pámer Ottó atya már a belsőleg teljesen megújult kápolnában tartotta.

Felújítás harmadik üteme, 2008.

A tavaszi munkák lassan indultak. A Püspökségnél a pályázat elbírálása késő tavasszal történt meg, de nyár elejére már felpörögtek az események.

Elkészült a tető visszamaradt lemezelése, korcolt Rheinzink lemezfedéssel, csatornázása lefolyókkal. Folyamatosan épült át az állványzat, és ahol elbontották, teljes pompájában mutatta meg magát ez a gyönyörű épület.

Új ajtó került a harangtorony bejáratára és új vasajtó a kripta lejáratára. Hála a felújítást végző Thermo-Per-Coop Kft. áldozatos tevékenységének, az október 31-i püspöki áldásra és a halottak napi szentmisére a megújult kápolna újra a régi új arcát mutatta.

A kápolna felújítása négy évig tartott. A felújításra fordított összeg 13.280.000.- forint volt. A Püspökség a felújítást 8.000.000.-forinttal, a perkátai egyházközség és az adományozók 3.280.000.- forinttal, a Thermo-Per-Coop Kft. 2.000.000.-forinttal támogatta.

Épületbádogozás	Thermo-Per-Coop Kft.
Bejárati ajtó	Móker Gáspár
Kőműves munkák	Hetési Tíbor, Kohut János
Festési munkák	Mészáros László
	Király György
Műkő munkák	Varga László
Oltárkép restaurálás	Obreja Irina

A felújítást nagyobb összeggel vagy a munkájukkal támogató szervezetek és magánszemélyek:

Polgári Összefogás Perkátáért Egyesület
Általános Művelődési Központ
42.Állomás! Kulturális Egyesület
Hibrid Áramkörtervező Kft.
Perkátai Polgári Kőr
Themo-Per-Coop Kft.

Déri Győzőné
Kovács Ferenc
Marton Ilona és Erzsébet
Molnár István
Bálizs Péter atya
Paukovits Mária
Özv. Dr. Szabó Lajosné
Őzv.Tischner Kálmánné
Kiss Ferenc
Majer Anna
Móker György
Kiss Ferencné
Pámer Ottó atya
Ottinger Pál
Sipos Ferenc
Siba Ferenc

Dózsa István	harangtorony ajtó készítése
Horváth Gábor	szélfogó előtető készítése
Jákli Tamás	bádogos munkák
Kiss Ferenc	kripta vasajtó készítése
Pávics Attila	szélfogó előtető készítése
Rajcsányi László	ablakok, harangok felújítása
Sipos Sándor	bádogos munkák
Ujfalusi Pál	padok felújítása

És még sokan, akik kisebb vagy nagyobb összeggel névtelenül járultak hozzá a sikeres felújításhoz.

A felállított szobrokat Horváth Árpád, Kiss Ferenc és Somogyi Balázs adományozták.

A felújítás óta minden évben a kápolnában tartják a halottak napi szentmisét, és egyes temetések után a halotti misét is. Halottak napja előtti

hétvégén a kápolna egész nap nyitva áll az ide látogatók előtt.

Most, tíz évvel a felújítás után a szigetelet-len falak miatt már látszanak a vakolaton a fagy okozta hibák, amelyek mielőbbi javítást igényelnek.

42.Állomás! Kulturális Egyesület

Jegyzetek:

1. Historia Domus
2. Erdős Ferenc, Hadházy Gábor
   Perkáta története. 1996.
3. Major Mátyás, Brandl György
   Perkáta története. 1943.
4. Sirások blog.hu
5. Magyar Néprajzi Lexikon

Minden jog fenntartva.

A füzetben található írások, képek másodközlése csak a 42. Állomás! Kulturális Egyesület írásos engedélyével lehetséges.

A „PERKÁTAI ÉRTÉKTÁR”
füzet-sorozat
eddig megjelent kiadványai:

2017
Perkáta tanyái

2017
Perkáta templomai

2018
Temető és
Temetőkápolna

Előkészületben:

Egyházi ünnepek
néprajza

Perkáta grófjai

42. Állomás
Kulturális Egyesület